

కథ

ఆగర్భశ్రీమంతుడు, ఆదర్శభావాలుగల వ్యక్తి అప్పుడయినందుకు నేనెంతో గర్వపడ్డాను. అయితే అతడి ఆదర్శాలు వల్ల వేయడానికే తప్ప ఆచరణకు నోచుకోలేదని తెలిసి నా వళ్ళు మండిపోయింది. కోపం అణచుకోలేక వాడిని మాటలతో కడిగేసి వచ్చాను. ఇప్పుడు వాడి దగ్గర నుంచి వచ్చిన ఉత్తరం చూశాక నేనెందుకంత తొందరపడ్డానా అనిపిస్తోంది.

అక్షర సత్యం

సన్నిహిత్, నేను కలిసి చదువుకున్నాం. కలిసిమె లిసి తిరిగాం. వాడు మెడిసన్ చదివి డాక్టరైతే నేను అప్టెడ్ ఫిజిక్స్ లో పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ చేసి లెక్చరర్ గానయ్యాను. ఎదుటివాడి మీద నింద మోపే ముందు అన్ని కోణాలలోంచి ఆ వ్యక్తిని చదవవ లసి ఉంటుందన్న నగ్న సత్యాన్ని అనుభవపూర్వ కంగా తెలుసుకున్నాను. వెంటనే వెళ్ళి వాడికి క్షమాపణలు చెబితే తప్ప తీరదీ ఆవేదన.. ఇలా అనుకుంటూ ఉండగానే గతించిన సంఘటన మళ్ళీ కళ్ళ ముందు మెదిలింది.

ఎక్కడో సుదూర ప్రాంతంలో ఉంటున్న మా తోడల్లుడు తాతారావు, మరదలు మాణిక్యం ఓరోజు అనూహ్యంగా ఊడిపడ్డారు. చెల్లెల్ని చూసిన మా శ్రీమతి ఆనందానికి అంచుల్లేవు. వచ్చిన వాళ్ళని ఆస్వాయంగా పలకరించింది. వాళ్ళు ఉన్నప్పుడు వాళ్ళకిష్టమైన పిండివంటలు చేసి పెట్టింది. సహజంగా తాతారావు కూడా కలు పుగోరు మనిషి కావడంతో మేమిద్దరం ఇట్టే కలిసి పోయాం. తిరిగివెళ్ళే ముందు వాళ్ళు కృతజ్ఞతగా మమ్మల్ని కూడా వాళ్ళ ఊరు రమ్మన్నారు. అలా గేనని చెప్పి వాళ్ళ ప్రయాణానికి ఏర్పాట్లు చేస్తుం డగా మాణిక్యం తలపట్టుకుని గిలగిలలాడి పోతూ కింద పడిపోయింది. ఆమె పరిస్థితికి నేనూ మా ఆవిడ తెగ కంగారుపడిపోయాం.

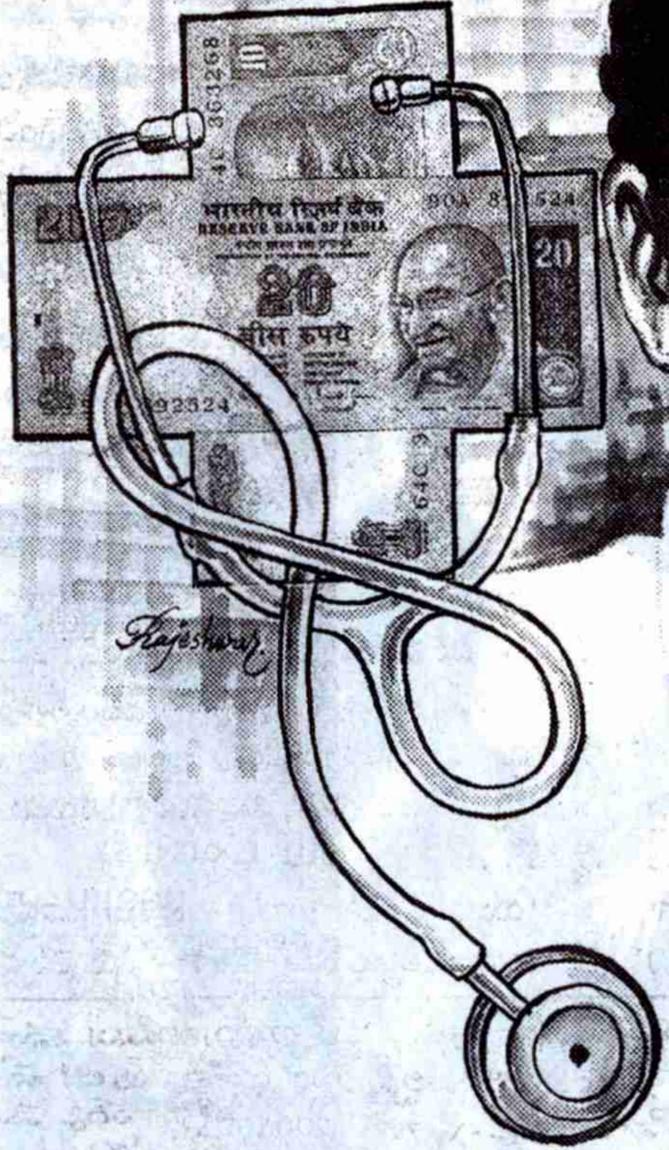
తాతారావు గబగబా బ్యాగులో నుంచి మాత్ర తీసి భార్య చేత మ్రింగించాడు.

నాకేం చేయాలో తోచక డాక్టరుకు ఫోన్ చేద్దా మని రిసీవరు అందుకున్నాను.

“వద్దు. కాస్సేపటికి అదే సర్దుకుంటుంది” నిమ్మళంగా అన్నాడు తాతారావు.

“మాణిక్యానికి తరచు ఇలాగే తలనొప్పి వస్తుం టుందా” అడిగాను ఉండలేక.

“ఎప్పుడొస్తుందో చెప్పలేం. అందుకే లాబ్ లెట్స్ ఎల్లప్పుడు సిద్ధంగా ఉంచుకుంటాను. మరి సివియర్ అయితే ఇంజక్షను కూడా నేనే చేస్తాను”

విన్నారా?”
 నా ప్రశ్నకు తెలీదన్నట్లు ముఖం పెట్టాడు తాతారావు.
 “వాడు నా క్లాస్ మేట్. మంచి ఫిజిషియన్. ఇలాంటి జబ్బుల్ని వాడు ఇట్టే నయం చేయగ లడు. ఎడ్రస్ ఇస్తాను. రోపి వెళ్ళి వాడిని కలవండి. వృత్తిని సేవకోసం నమ్ముకున్న వ్యక్తి. కన్సల్టే షన్ ఫీజు కూడా పుచ్చుకోడు. చక్కగా పరీక్ష చేసి ఆమోఘమైన మందిస్తాడు”
 నా మాట మీద వాడికి గురి కుదిరినట్లుంది. మరునాడే పార్వతీపురం ప్రయాణం కట్టాడు.
 ఊరెళ్ళి పదిహేనురోజులైనా వాళ్ళ దగ్గర నుంచి సమాచారమేదీ లేకపోవడంతో ఫోన్లో మాణిక్యం

“మంచి డాక్టరికి ఎవరికైనా చూపించలేకపో యారా?”
 “ఎంతోమందికి చూపించాను. అయినా ఆశించిన గుణం కనిపించడం లేదు”
 “అది సరే, డాక్టర్ సన్నిహిత్ పేరు మీరెప్పుడైనా

ఆరోగ్య పరిస్థితి గురించి నాకబ్ చేశాను.
 “ప్రస్తుతం బాగానే ఉంది. డాక్టరు రాసిచ్చిన మందులు వాడుతున్నాం. అది అలావుంచి ఇక్కడ మీకో విషయం చెప్పాలి. అతడు మీరను కున్నంత ఆదర్శవంతుడేం కాదు. ముప్పై రూపాయలు ఫీజు చెల్లించి రెండు గంటలసేపు పడిగా పులు పడితే తప్ప అతడి దర్శనమే కాలేదు. ఫీజు

దూరి వెంకటరావు

ఇవ్వవలసి వచ్చినందుకు నేను బాధపడటం లేదు. ఎంతోమంది డాక్టర్లకి ఇంతకంటే చాలా ఎక్కువ ఫీజులే చెల్లించాను. కాకపోతే మీరతడి మీద పెంచుకున్న నమ్మకాన్ని చూస్తేనే నాకెంతో జాలేస్తోంది."

తాతారావు మాటలు విన్న తర్వాత వాడి మీద నాకు పీకలవరకు కోపం వచ్చింది. ఎవరి దగ్గరా డబ్బులు తీసుకోవని ప్రగల్భాలు పలికిన నా మిత్రుడేనా వీడు? అసలు వాడికేం తక్కువ? పది తరాలు కూర్చుని తిన్నా తరగని ఆస్తి ఉంది. నా పిచ్చిగాని చిన్ననాటి ఆశయాలు, ఆదర్శాలు కడ దాకా ఉంటాయా? డబ్బు ఎవరికి చేదు? ఎంత ఉన్నా ఇంకా కూడబెట్టాలనుకోవడం మానవ నైజం. దానికి వాడు అతీతుడవుతాడనుకోవడం నా బుద్ధిపాఠపాటు. అనవసరంగా తాతారావు దగ్గర స్నేహితుడి గురించి బీరాలు పలికి భంగప డ్దాను. వెంటనే వాడి వద్దకెళ్ళి నాలుగు మాటలు దులిపిస్తే తప్ప నా మనసు స్థిమిత పడేటట్లు లేదు. అనుకోవడమే తడవుగా ఆచరణలో పెట్టాను వాడు చెప్పేదేమిటో కూడా వినిపించు కోకుండా. అయితే ఇప్పుడు వాడి దగ్గర్నుంచి వచ్చిన ఉత్తరం నా కళ్ళు తెరిపించింది. వాడి చర్య నాకిప్పుడు న్యాయబద్ధంగానే ఉందనిపిస్తోంది. అలా అనుకుంటూనే మరోసారి ఉత్తరంలోకి దృష్టి సారించాను.

★ ★ ★

"రెండవవూలేంది. భోజనానికి లేవండి. తతిమావాళ్ళను తర్వాత చూద్దురుగాని" అసహనంగా పలికింది అలేఖ్య.

అది ఆమె ఆరో పిలుపు.

"అవతల బోలెడంతమంది పేషంట్లు ఉండిపోయారు. మరో నలుగుర్ని చూసి వచ్చేస్తాను"

ఎప్పటిలాగే సన్నిహిత సమాధానం.

నిట్టూర్చింది అలేఖ్య. మగడి చెంతన తప్ప ఆమెకు ఒంటరిగా కంచం ముందు కూర్చునే అలవాటు లేదు.

"నమస్కారం డాక్టరు గారూ!" చేతులు జోడిస్తూ లోపలకొచ్చాడో రోగి.

"కూర్చో. ఏవిటి నీ బాధ?" అడి గాడు సన్నిహిత మెడలోని స్వైతస్కౌపు తీస్తూ.

"బాధంటే బాధేం లేదు"

"మరి"

"ఒంట్లో కాస్త నీర్పంగా ఉంటోంది"

"శుభ్రంగా తినవయ్యా ఏ నీర్పం ఉండదు. ఈ మాత్రానికి నా దగ్గరకు

పరుగెత్తుకు రావాలా" అన్నాడు డాక్టర్ సన్నిహిత ఓ టానిక్ బాటిల్ అతగాడి చేతిలో పెడుతూ.

మందు సీసా పుచ్చుకుని పరమానందభరితుడై వెళ్ళిపోయాడు వచ్చిన ఆసామి.

"చెప్పు నీకేమైంది. జ్వరమా? జలుబా?" అడిగాడు అప్పుడే లోపల కొస్తున్న మరో పేషంట్లు నుద్దేశించి. అప్పటికే ఎంతోమంది రోగుల్ని చూడటం వల్ల అతడిలో సహనం నశి స్తోంది.

"నాకు జ్వరం గిరం లాంటివేవీ లేవు బాబు. రాత్రి పది దాటితే కానీ నిద్రపట్టడం లేదు. అదీ నా బాధ. త్వరగా నిద్ర రావడానికే దైనా.." నసీగాడు వచ్చిన దృఢకా యుడు.

"కాస్త శరీరానికి పని కల్పించు. నిద్ర దానంతటదే వస్తుంది"

"అంటే"

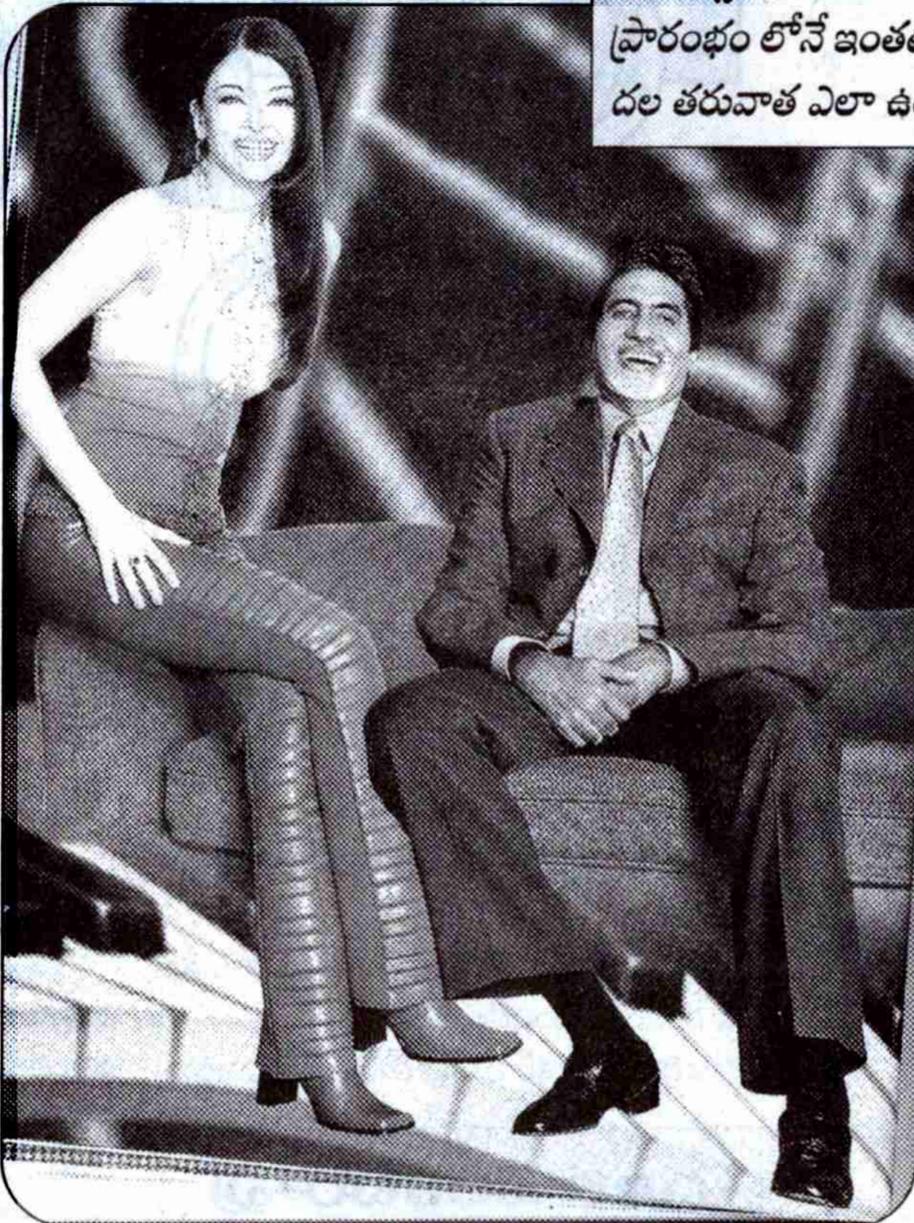
"రోజూ ఓ మైలు దూరం నడు" అతగాడికి బోధపడేటట్లు చెప్పాడు సన్నిహిత.

ఇదీ నా క్లినిక్ భాగోతం. రోజూ కొన్ని వందల మంది వస్తూం టారు. నేను ఫీజు తీసుకోవని వాళ్ళకు తెలుసు. అందుకే ఎందు కైనా మంచిదని రోగం ఉన్నా

లేకున్నా ఓమారొచ్చి పరీక్ష చేయించుకుని వెళుతూ ఉంటారు. ఇటువంటి వాళ్ళ వల్ల నిజంగా జబ్బుతో బాధపడేవాళ్ళు కూడా ఎంతో సేపు వేచి ఉండవలసి వస్తోంది. పోనీ జబ్బు తాలూకు సీరియస్ని బట్టి ముందూ వెనకా చూద్దామన్న ఒప్పుకోరు వీళ్ళు. ముందు వచ్చిన వాళ్ళని ముందుగా చూడాలని భీష్పించుకు కూర్చుంటారు. ఈ పరిస్థితిని ఎలా అధిగమిం

ఎదురుచూపు

బాలీవుడ్లో బిగ్ బి అంటే అందరికీ ఎంతో అభిమానం. ఆయనతో సినిమాలు తీస్తే సక్సెస్ గ్యారంటీ అనే నమ్మకం కూడా ఉంది. బెంగాలీ సినీరంగంలో రితుపర్ణా ఫౌషే గురించి ప్రత్యేకంగా పరిచయం చేయనక్కర్లేదు. ఆయన అమితాబ్, ఐశ్వర్యారాయ్తో రూపొందిస్తున్న కొత్త చిత్రం 'చోకర్ బాలీ' తరువాత ఇప్పుడు మరో చిత్రం వార్తల్లోకి వచ్చింది. చోకర్ బాలీ చిత్రం రవీంద్రనాథ్ గూర్ నవల ఆధారంగా తీశారు. అయితే ఇప్పుడు నిర్మిస్తున్న కొత్త చిత్రానికి సత్యజిత్ రే జీవితచరిత్ర ఆధారం అంటూ వార్తలో స్తున్నాయి. అమితాబ్తో పాటు, ఆ చిత్ర దర్శకుడు వివరణ ఇస్తూ ఈ చిత్రానికి, సత్యజిత్ రే జీవితానికి ఎలాంటి సంబంధం లేదంటున్నారు. ఈ చిత్రం తండ్రికొడుకుల మధ్య ఉండాలిని సంబంధాల్ని చర్చిస్తుందిట. ఏమైనా చిత్ర ప్రారంభం లోనే ఇంతటి చర్చనీయాంశమైన ఈ చిత్రం విడుదల తరువాత ఎలా ఉంటుందో చూడాలిందే!

చాలో తెలీడం లేదు.

"ఎంతోకొంత కన్సల్టేషన్ ఫీజు పెట్టండి. అప్పుడు వైద్యం అవసరం ఉన్నవాళ్ళు మాత్రమే వస్తారు. మీకూ శ్రమ తగ్గుతుంది. వచ్చిన వాళ్ళు లబ్ధి పొందుతారు" అంటూ గీతోపదేశం చేసింది మా శ్రీమతి.

ఆమె సలహా నా ఆశయానికి గండి కొట్టేదిగా ఉన్నా ఆచరించక తప్ప లేదు.

★ ★ ★

నిజమే వాడు చెప్పింది. అక్షర సత్యం.

ప్రీగా వస్తే ఫినాయిలైనా తాగేయడానికి సిద్ధపడే మనుషులున్నంత కాలం ఆశయాలున్నా వాటికి సంపూర్ణ న్యాయం చేయడం అసంభవమనిపించింది.

